

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Udrag fra Vaabendragerens Eed

Citation: Winther, Christian: "Poetiske Skrifter", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 97. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr01val-shoot-idm139972048388944/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

Fra Kirken der, paa Banken,
De røde Glimt udgaae;
Hun gyser vel ved Tanken,
Dog kan hun ei modstaae;
Hun sniger sig saa stille
Til Kirkegaardens Muur,
Og bag en steensat Pille
Hun ængstlig staaer paa Luur.

Fra Stranden op med snare,
Men sagte Skridt paa Sti
En sort formummet Skare
Gaaer hende tæt forbi;
Bestraalt af røde Fakler
Mod Kirkeporten hen
En Kiste langsomt vakler
Imellem tause Mænd.

Paa Kirkegulvet Børen
Er sat i Fakkelskin;
Hun lister sig bag Døren
Og kiger sky derind;
Med Spyd og Stang oplukker
De Kirkens dunkle Skjød,
Den høie Hvælving sukker
Ved hver en Steen, de brød.

Paa Gravens Rand de trække
Fra Kisten, lang og sort,
Det rige Fløielsdække
Med sorgfuld Alvor bort;
Blaat var det, som Violer,
Som Havets stærke Flod,

Midt i, med syvfold Straaler,
En hvidlig Stjerne stod.

De Liget dybt nedsætte,
De mure Graven fast,
Af Nattens Værk udslette
De hvert et Spor i Hast.
Det stumme Øie taler,
Med foldet Haand de staae, —
Da Morgenhanen galer,
Og varsler dem at gaae.

Flux blev hver Fakkell slukket,
Og Natten dobbelt sort,
Den tunge Port tillukket,
Og saa de stormed fort;
De svandt ved Breddens Stene,
Ved Havets mørke Strøm;
Og Pigen stod alene, —
Og Alt var som en Drøm.

Men da hun ile vilde
Kjæk fra sit Smuthul trangt,
Hun følte Foden hilde
Sig i et Klæde langt;
Hun greb det, og hun bar det
Med sig i Huset ind,
Og da hun saae, — da var det
Hiint rige Fløielsskind:

Blaat, som de smaa Violer,
Som Havets stærke Flod,
Midt i, med syvfold Straaler,